

have villet sige, ligesaa lidt som jeg har meent, det han lagde deri.

Krieger: Jeg kan ikke nægte, at jeg finder, denne Sag er af den Natur, at der er Grund til at nedsætte et Udvalg. Det er ingenlunde af de Grunde, der af flere ærede Rigsdagsmænd ere fremsættede imod Loven, det er meget snarere, fordi jeg troer, at, naar de forskellige Anskuelser stille sig saa skarpt ligeoverfor hinanden som her, da bør man ikke tilføjes noget Middel til at tilvejebringe en Overenskomst i en Sag, som, idetmindste efter min Opfattelse, er meget lidet skiftet til at fremkalde saa voldsomme Lidenskaber. Jeg skulde troe, at, ved en rolig Overveelse, maatte man kunne komme til en fredelig Afgjørelse af denne Sag, og jeg kan ikke see, at det skulde være en Begravelse af Lovforslaget, om man overgav det til et Udvalg. Jeg troede ikke, at det var en Begravelse, da jeg igaar stemte for et Udvalgs Nedsættelse i Anledning af det Lovforslag, hvorom der da var Tale, men jeg stemte for et Udvalg, fordi jeg troede, at denne Sag var vigtigere, end den saae ud til; her stemmer jeg for et Udvalg, fordi denne Sag ikke er den samme som iltor, idet der er bragt et nyt Moment ind i den, og jeg troer et saa vigtigt Moment, at der vel er Anledning til at underkaste den et hurtigt, kraftigt og velvilligt arbejdende Udvalgs Overveelse.

Mourier: Jeg maa dog i Anledning af den sidste ærede Talers Uttringer endnu bemærke, at vel synes Anskuelserne i denne Sag at staae noget skarpt imod hinanden; men det, hvori denne skarpe Modsatning er fremtraadt, angaaer netop de selv samme almindelige Spørgsmaal, som atter og atter have været under Discussion, og som vistnok ere drøftede mere end tilstrækkeligt, saa at videre Forhandling i den Henseende synes overflødig. Jovrigt er det ganske vist, at der i det nu foreliggende Lovforslag er ikke saa Punkter, som afvige fra det Lovforslag om Hestendredningen, der blev forelagt Thinget i forrige Sæssion; men Grundtanken i Forslaget er dog den samme, og navnlig slutter det sig temmelig nøie til det tidligere Forslag, saaledes som dette i forrige Sæssion kom under Afstemning ved 3die Behandling her i Thinget. Jeg kan ikke Andet

end bestemt vedblive den Formening, at vi nu maae være saaledes inde i denne Sag, at det maa være tilstrækkeligt for Enhver, som maatte finde sig opfordret til at stille Endringsforslag ved 2den Behandling. Men, naar der har hævet sig Stemmer imod at nedsætte en Committee, saa er det ingenlunde, som man har behaget at sige, fordi vi ikke tør lade Sagen komme til Committee-Behandling; men det er, fordi vi ønske, at Sagen skal fremmes, og fremmes til Ende i nærværende Sæssion. Jeg vil just ikke paastaae, at det, at henvisse den til en Committee, er det Selvsamme, som for Tiden at begrave den; men efter Sagens Betskaffenhed, og da Sæssionen allerede er saa vidt fremrykket, maa Enhver kunne sige sig, at der i det Mindste er saare liden Sandsynlighed for, at det, naar Sagen gaaer til Committee-Behandling, vil kunne lykkes at faae den fort igjennem begge Thingene i denne Sæssion.

Doserup: Det er i Særdeleshed af finantistiske Hensyn, at jeg har tilladt mig at bringe i Forslag, at Sagen umiddelbart gaaer over til 2den Behandling; thi, medens vi her gjentage en Discussion, som i Alt væsentligt er den samme, som ved Sagens Behandling i Rigsdagens forrige Møde, staaer det store Antal Heste, 3456, og tærer paa Landets Kræfter, og koster i Underhold o. s. v. meget mere end det, hvorom Striden er, nemlig den ubetydelige Forskiel, som det kan være for Udrederne, enten at faae deres Heste tilbage, imod at gjøre en Indbetaling af Remontepenge, eller at deres Heste blive Regjeringens Eiendom.

Monrad: Ja, hvis det fremgik af Forhandlingerne her i Salen, at de modsatte Anskuelser vare i Begreb med at nærme sig hinanden, hvis der var sporet nogen saadan Tilnærmelse, at der kunde tænkes et Tredie, som vilde forsonde de tvende hinanden modsatte Anskuelser, som her ere udtalte, saa skulde ogsaa jeg med Fornøielse stemme for et saadant forsonende Udvalg, men det forekommer mig ingenlunde at fremgaae af de hidtil førte Forhandlinger, at de lidenskabelige Anskuelser ere nær ved at nærme sig hinanden. Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgfreds (Tscherning) erklærede at ville have et Udvalg,